

Сабор Пресвете Богородице литургијски у Косовској Митровици

Другог дана празника Рождества Господа и Спаса нашег Исуса Христа, 8. јануара по новом а 26. децембра по старом календару, Православна црква прославља и Сабор Пресвете Богородице.

У Храму Светог Великомученика Димитрија у Косовској Митровици Свету архијерејску литургију служио је Епископ рашко-призренски г. Теодосије уз саслужење Епископа новобрдског г.Илариона, викара Његове светости Патријарха српског г. Порфирија.

Након прочитаног Јеванђеља, верном народу се обратио Епископ Иларион речима:

„Да је благословен Бог који нас сабира у пречудну тајну Цркве, који нас сабира око вечног Божића.Човек је заправо и створен да би празновао Божић. Човек је створен да би се Божић десио, а Божић је када се зачиње у овом створеном свету Бог.

Божић је када у нама почиње да живи нови живот. И као што је у она времена која су описивали јеванђелисти звезда показала место где се родио Спаситељ света, тако треба и у нашем животу да звезда осени оно место где треба да се отвори наше биће и да пусти у себе Бога. Нажалост, у овом свету врло често нема места за Бога. Господ Христос ће рећи својим ученицима птице небеске имају гнезда, лисице имају своје јаме, а Син човечији нема где главу да заклони. Господ Христос је био остављен у овом свету. Био је остављен и од својих најближих када је страдао на крсту. То и није тако изненађујуће зато што је и његов живот у овоме свету тако почео. За Њега, за Његову мајку, за Јосифа који се о њој бринуо, није било места у оним местима где су се људи грабили за место. Није било места у гостионици, није било места у палати. Тако да је Света породица заправо избегличка породица. И овде се говори како је по рођењу морао да бежи у Египат, без игде ичега, како би свима нама кроз то био утеха. И нема места за Њега у оној слави коју људи граде сами себи. Али у оном месту презреном, у месту скромном, месту где се стока затвара, ту смо ми људи упутили Господа Христа. Као што ће касније људи за све оно добро што им је даровао направити крст и на њему га разапети, тако и сада ми шталу и пећину Богу намењујемо. Али смирени Бог прихвата то онако како само то Бог уме и може, онако како ће да прихвати и страдање и увреде молећи се и говорећи опрости им Боже, не знају шта чине. И чинећи од дрвета поруге и срама-дрво победе и живота, тако и од ове убоге пећине чини преславну палату. Та пећина је сада место ходочашћа где долазе људи свих вера. Био сам у Витлејему и гледао сам колоне муслимана који долазе да се поклоне том месту. А да не говорим о нама хришћанима којима је то полазишно место. То место на коме се појавила звезда и оставила свој траг, привлачи људе са свих страна овога света зато што сија нетрулежном и нетљеном славом Божијом. Баш та слава Божија је сијала из детета које се ту родило и довела људи са свих крајева света да му се поклоне. Она три мудраца симболички представљају цело човечанство. Свети оци говоре да су они били са различитих страна, са различитих континената и да су се у једном тренутку ујединили пратећи сваки из свога места звезду, да би дошли да јој се поклоне. Ту звезду, браћо и сестре, треба и ми да пратимо, та звезда је благодатни дар, благодатни живот. Та звезда је благодат Светога Духа која нас води у Цркву Божију. Та звезда је свакога од вас данас довела у овај свети храм и доводи сваки пут када се догађа Црква. И она треба свакога дана да нас води и да нам сваки дан буде Божић. Да та звезда сваки дан осењује ову празнину нашега бића, пећину нашега постојања, зато што је човек без Бога празнина, олупина. Човек је ништа без Бога. Ми смо из небића саздани и сами по себи у небиће се враћамо. Једини

онај ко нам даје садржај нашем постојању јесте Божић, а то је Бог који се рађа у нама. Бога кога пуштамо у наше биће и примамо његов благослов. Нека би Господ Бог дао да смиревши се сагледамо колико је значајна и та скривена одаја нашега Бића за коју Христос говори да у њу треба да се затворимо када се молимо Богу. А ти када се молиш, затвори се у клијет свој и помоли се Оцу твоме и Отац твој који види тајно, узвратиће теби јавно. У ту клет, у ту пећину нашега бића треба да се спустимо онако како се смирили Господ спустио када није било места за њега у палатама и да ту заиста доживимо свакога дана Божић, да благодаћу Божијом осећамо како се у нама Бог рађа и да растемо заједно са њим који треба да расте у нама. Нека би Господ Бог дао да вечни Божић сија у срцима нашим и нека би смо онога који се родио у Витлејему, а који се рађа и у срцима нашим прослављали заједно са Његовим беспочетним Оцем и са од Оца исходећим Духом кроза све векове. Амин.”

На крају Свете литургије, Епископ Теодосије је верном народу пожелео срећан и Богом благословен празник Рођења Христовог као и Сабор Пресвете Богородице, заблагодаривши на свим даровима које примамо.

„Благодаримо Богомладенцу Христу што нас је данас окупио да у овом светом храму заједно служимо Свету литургију. Посебно смо Богу благодарни што је данас са нама Епископ Иларион, викар Његове светости. Данас, драга браћо и сестре, прослављамо и Сабор Пресвете Богородице. Данас прослављамо ону која је Црква Божија, која је постала Храм Божији преко које нам је Господ даровао спасење. Велика је утеха за човека када знамо да за посредницу имамо Пресвету Богородицу. Нека Божић, молитвама Пресвете Богородице, унесе радост у наше душе, домове, у овај град и у ову Епархију и да радост Богомладенца Христа обасја наше душе и срца, како би и ми могли да певамо Господу као што су анђели певали: Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља.”

mitropolija.com